

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **A. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2025 r.

zażalenia A.B. na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 9 października 2025 r. (sygn. akt IV Ka 1091/24)

o odmowie przyjęcia kasacji skazanej A. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu

z dnia 15 lipca 2025 r., sygn akt IV Ka 1091/24

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 9 października 2025 r. odmówiono przyjęcia kasacji skazanej A. B. od wyroku Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 15 lipca 2025 r. (sygn. akt IV Ka 1091/24).

Podstawą tej decyzji był fakt, że wniesiona przez skazaną kasacja nie spełniała bezwzględного wymogu formalnego, o którym mowa w art. 526 § 2 k.p.k., czyli nie została sporządzona i podpisana przez profesjonalnego pełnomocnika (adwokata lub radcę prawnego). Zarządzeniem z dnia 22 lipca 2025 r. wyznaczono adw. J. M. obrońcą skazanej z urzędu na potrzeby rozważenia wniesienia kasacji.

Obrońca z urzędu pismem z dnia 20 sierpnia 2025 r. stwierdził jednak brak podstaw do wniesienia kasacji, przedkładając stosowną opinię prawną. Wobec tej negatywnej opinii, zarządzeniem z dnia 1 września 2025 r. skazana została wezwana do złożenia kasacji sporządzonej przez pełnomocnika z wyboru, z określeniem 30-dniowego terminu na uzupełnienie braku, zgodnie z art. 524 § 1 k.p.k. i art. 16 § 2 k.p.k. Wezwanie to doręczono skazanej 5 września 2025 r., co oznaczało, że termin na uzupełnienie braku minął 6 października 2025 r. Mimo to, skazana 23 września 2025 r. wniosła kasację sporządzoną osobiście, nie uzupełniając tym samym wymaganego braku formalnego.

Skoro wezwana do uzupełnienia braku, skazana nie dopełniła tego obowiązku w określonym terminie, a zamiast tego wniosła pismo sporządzone osobiście, należało, w oparciu o art. 120 § 2 k.p.k. w zw. z art. 526 § 2 k.p.k. i art. 530 § 2 k.p.k., odmówić przyjęcia kasacji jako bezskutecznej.

Na to zarządzenie zażalenie wniosła Skazana, podkreślając, że podtrzymuje argumenty zawarte w osobistej kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenia okazało się bezzasadne.

Zgodnie z art. 120 § 1 k.p.k., w razie nieuzupełnienia braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie – stosowne braki formalne nie zostały przez wnioskodawcę uzupełnione w terminie, co skutkuje uznaniem jego pisma za bezskuteczne.

Skazana w swoim piśmie nie podniosła jakiegokolwiek argumentu merytorycznego, który mógłby podważyć zasadność decyzji sądu. Ograniczyła się jedynie do ogólnikowego stwierdzenia, że wnosi zażalenie i powieliła argumenty zawarte w osobistej kasacji. Taka forma zażalenia nie spełnia wymogów procesowych i nie pozwala na merytoryczną ocenę jego treści. Podstawą odmowy przyjęcia kasacji jest to, że nie została ona sporządzona przez uprawnionego pełnomocnika. Co więcej, obrońca z urzędu wprost stwierdził, że nie widzi podstaw do wniesienia kasacji w tej sprawie.

Wobec powyższego, zażalenie, które nie zawiera żadnych merytorycznych zarzutów i dotyczy sytuacji, w której skazany, mimo pouczeń, nie dopełnił obowiązków proceduralnych, nie może być uznane za zasadne.

[J.J.]

[a.l]